

Sygn. IV C 1137/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie **IV Wydział Cywilny**

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Tomasz Jaskłowski
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2018 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **H. J. i M. J.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Państwowemu (...)** z siedzibą w **W.**

o **150 000,00 zł**

1. Powództwo oddala;
2. Nie obciąża powodów obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego;
3. Nieuiszczone wydatki na opinie biegłych przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV C 1137/13

Transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia wyroku z dnia 28 marca 2018 r.

Powodowie pan, pani H. J. i pan M. J. wnieśli powództwo przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W. o zasądzenie kwoty 120.000 złotych w tym 95.000 złotych tytułem zmniejszenia wartości ich nieruchomości i 25.000 złotych tytułem rewitalizacji akustycznej ich budynku. Pozwany w swej odpowiedzi na pozew karta 67, wniósł o oddalenie powództwa. W dniu dzisiejszym, powodowie rozszerzyli powództwo wnosząc o zasądzenie łącznej kwoty 150.000 złotych w tym 34.500 złotych tytułem rewitalizacji akustycznej i 115.500 złotych tytułem zmniejszenia wartości nieruchomości. Pozwany wniósł o oddalenie tego rozszerzonego powództwa. Sąd ustalił następujący stan faktyczny: otóż powodowie są właścicielami nieruchomości położonej w W. przy ulicy (...), to jest działka o powierzchni 466 metrów kwadratowych, działka ewidencyjna numer (...) zabudowana domem mieszkalnym w obrębie (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy dla Warszawy M. prowadzi księgę wieczystą (...). Nieruchomość powodów leży na terenie W., na terenie, który był objęty działaniem rozporządzenia Wojewody (...) numer (...) wówczas ta nieruchomość leżała w strefie ogólnej, jak również ta nieruchomość jest położona w strefie ogólnej przewidzianej w uchwale numer, uchwale Rady Miejskiej z numer (...) W wyniku działalności lotniczej wartość nieruchomości powodów uległa zmianie, uległa zmniejszeniu o 115.000 złotych i w wyniku działalności lotniczej, hałasu, nieruchomość powodów powinna podlegać rewitalizacji akustycznej to znaczy powinny zostać wymienione w tej nieruchomości okna na łączną kwotę 34.500 złotych. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, jak również przede wszystkim o dowody z opinii biegłych to jest dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy pani I. H., to jest opinia karta 129, jak również opinię, również rzeczoznawcy majątkowego pana W., pani W. Z. i to

jest karta 271. Według opinii pani H. wartość tej nieruchomości zmniejszyła się o 155.025 złotych, natomiast według opinii biegłej W. Z. wartość tej nieruchomości zmniejszyła się o 115.000 złotych. Powodowie ostatecznie sformułowali swoje żądanie z tytułu zmniejszenia wartości nieruchomości za 115.000 złotych, Sąd uznał to roszczenie, jako, co do wysokości, jako zasadne i słuszne w oparciu o obie te opinie, zwłaszcza, że te opinie no nie odbiegają od siebie bardzo w sposób diametralny, to jest różnica w prawdzie 40.000 złotych, ale można przyjąć i tak też Sąd przyjmuje, że wartość tej nieruchomości zmniejszyła się w wyniku działalności lotniczej o 115.000 złotych. Również w opinii, w oparciu o opinię biegłego Z. G. karta 428 Sąd uznał, iż roszczenie powodów, co do rewitalizacji akustycznej jest, co do wysokości zasadne i słuszne. W tym budynku, ten budynek wymaga takiej, takiego remontu, aby dostosować ten budynek do norm, które przewiduje uchwała numer 76 na kwotę 34.500, według biegłego jest to dokładnie 34.564,28 złote. A zatem w ocenie Sądu, co, do, co do wysokości roszczenia powodów jest, jest zasadne. Sąd zważył, co następuje: otóż w ocenie Sądu, co do meritum żądanie powodów zarówno, co do zasady, jak i co do wysokości jest zasadne, mimo to Sąd to powództwo oddalił. Oddalił to powództwo, dlatego, że wyklarowało się orzecznictwo Sądu Najwyższego, które było sporne od samego początku i już ta kwestia terminu zawitego było podnoszone przez pozwanego w odpowiedzi na pozew na samym początku, tym nie mniej kwestia była, kwestią sporną. Otóż zgodnie z artykułem 129 ustawy o Ochronie Środowiska, to jest Dziennik Ustaw tekst jednolity z 2017 roku pozycja 519, zgodnie z tym artykułem, jeżeli w związku ograniczeniem sposobu korzystanie z nieruchomości, korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwym lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienie nieruchomości lub jej części, w związku ustęp drugi w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości i jej właściciel może żądać odszkodowanie za poniesioną szkodę. Szkada obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości, i taką w ocenie Sądu szkodę powodowie ponieśli w postaci właśnie tejże należy dostosować ten budynek do norm, aby poziom hałasu był w tym budynku mniejszy, właśnie na kwotę 34.500 złotych, jak również powodowie ponieśli szkodę w postaci 115.000 złotych dotyczącą zmniejszenia wartości nieruchomości. W tym jeszcze zakresie należy stwierdzić, że Sąd oddalił wnioski o przesłuchanie świadka jak również o nie słucał stron, dlatego, że Sąd uznał, iż powodowie rzeczywiście tą szkodę, szkodę w wysokości 115.000 złotych, zmniejszenie wartości ponoszą. Już Sąd nie będzie cytował bardzo bogatego orzecznictwa Sądów Najwyższych, które mówią o tym, że ta szkada to nie jest sama szkada wynikająca z samego faktu zmniejszenia wartości, ale szkada wynikająca z faktu znoszenia tego hałasu, czyli bardziej to jest zadośćuczynienie, niż szkada. W ocenie Sądu nie było potrzeby tutaj, no przeprowadzać postępowania dowodowego, bo Sąd z doświadczenia sądenia bardzo podobnych spraw, wie, że rzeczywiście ten hałas jest dolegliwy i on jest również dolegliwy dla strony powodowej, także roszczenie w oparciu o artykuł 129 paragraf, ustęp 1 i ustęp 2 jest merytorycznie zasadny. Sąd jeszcze raz oddalił to powództwo w oparciu o ustęp 4 artykułu 129. Z roszczeniem, o którym mowa w artykule, w ustępie 1, 3 można wystąpić w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. I otóż zgodnie z artykułem 135 omawianej ustawy w brzmieniu poprzednim, obszar ograniczonego użytkowania do przedsiębiorstwa mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w artykule 51 ustęp 1 punkt 1 lub dla związków lub innych obiektów gdzie eksploatacja instalacji, która jest kwalifikowana, jako takie przedsiębiorstwo tworzy Wojewoda w drodze rozporządzenia, i Wojewoda takie rozporządzenie wydał, był to, było to rozporządzenie Wojewody numer (...), które weszło w życie 25 sierpnia 2007 roku, a zatem dwuletni okres, o którym mowa w artykule, w ustępie 4 artykułu 129 upłynął 25 sierpnia 2009 roku. Zgodnie z ustawą, która weszła w życie dnia 1 stycznia 2008 roku, to jest Dziennik Ustaw z 2005 roku numer 175 pozycja 1462, artykuł 135 ustęp 2 uległ zmianie i obecnie, obecnie ten przepis brzmi w ten sposób, już nie będzie Sąd cytował całości, ale tworzy Sejmik Województwa w drodze uchwały. Przy czym zmiana tego przepisu powodowała tylko i wyłącznie zmianę organu, który wydawał tą uchwałę dotyczącą sfery ograniczonego korzystania z nieruchomości i zmiana tego przepisu tak jak już to Sąd wspominał weszła w życie 1 stycznia 2008 roku, czyli mniej więcej w połowie obowiązywania tego okresu, który był przewidziany od czasu wejścia w życie rozporządzenia. Przypominam rozporządzenie numer (...) Wojewody (...) weszło w życie 25 sierpnia 2007 roku, pierwszego, pierwszego stycznia 2008 roku zmienił się przepis określający organ prowadzący tą strefę, czas, dwuletni czas rozporządzenia skończył się 25 sierpnia 2009 roku. Natomiast uchwała Sejmiku Województwa (...), uchwała numer 76 weszła w życie 3 sierpnia 2011 roku i ten dwuletni okres skończył się 3 sierpnia 2013 roku. To, że termin przewidziany w artykule 129 ustęp 4 jest terminem zabitym, bo to Sąd nie będzie już tutaj przytaczał bardzo bogatego orzecznictwa, bo nie jest to kwestia sporna, jest to termin zawity. Przy czym powodowie złożyli powództwo

do Sądu dnia 1 sierpnia 2013 roku, to jest karta 2. Natomiast żądanie zapłaty kwoty 120.000 złotych powodowie złożyli 5 lipca 2013 roku, to jest karta 33. A zatem Sąd już nie będzie omawiał tutaj bardzo bogatego i szerokiego orzecznictwa dotyczącego tego, kiedy ten termin jest zachowany, kiedy, czy wystarczy by ta, złożenie powództwa do Sądu czy też, to żądanie do przednio strony, do strony pozwanej, bo w omawianej sprawie właśnie 5 lipca 2013 roku to żądanie do strony pozwanej dotarło i tutaj nie wymaga omówienia ta kwestia. Tym niemniej to żądanie dotarło do strony pozwanej w terminie przewidzianym w uchwale, to znaczy w uchwale numer (...), czyli w terminie liczonym od 3 sierpnia 2011 roku do 3 sierpnia 2013 roku, 5 lipca 2013 roku strona pozwana otrzymała żądanie, żądanie dotyczące zapłaty kwoty 120.000 złotych. W dniu dzisiejszym to powództwo zostało rozszerzone o kolejne 30.000 złotych. W ocenie Sądu rozszerzenie powództwa, mimo, że są niewątpliwie po terminie nie wpływa na termin zabity. To znaczy gdyby nie było tego terminu przewidzianego w Rozporządzeniu, to Sąd uznałby rozszerzenie powództwa z dnia dzisiejszego jako, jako dopuszczalne i możliwe, dlatego że przecież strona powodowa składając żądanie, no zwłaszcza, że jest za..., nawet jeżeli jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, to nie może przecież z góry wiedzieć ile rzeczywiście zmniejszyła się wartość tej nieruchomości, ile rzeczywiście wynosi ta rewitalizacja akustyczna. To dopiero zazwyczaj wychodzi w drodze postępowania sądowego po zapoznaniu się z opiniami biegłych. A zatem rozszerzenie powództwa w dniu dzisiejszym w ocenie Sądu nie narusza terminu zawitego. Natomiast w ocenie Sądu, ponieważ była to [**ns** 00:37:58.574] kwestia od początku sporna, że właśnie w związku z tym, że się zmieniło organ, który wydawał, który określał tą strefę ograniczonego użytkowania, były wątpliwości, czy ten, strona powinna wystąpić z żądaniem w tym pierwszym terminie, to znaczy od 25 sierpnia 2007 roku do 25 sierpnia 2009 roku, czy też, czy też w związku z wydaniem nowej uchwały wystarczy, że zachowa ten termin od 3 sierpnia 2011 roku do 3 sierpnia 2013 roku. I muszę państwu powiedzieć, że Sąd w mojej osobie składał się i uważał, że wystarczy zachowanie tego drugiego terminu. Taki był mój pogląd. No ale ten mój pogląd został, no zmieniony przez, w ocenie Sądu, utrwalone już orzecznictwo Sądu Najwyższego, bo Sąd Najwyższy co najmniej zacytuje dwa naj..., najświeższe orzeczenia, tych orzeczeń było więcej. Najwięcej to są rzeczy się dotyczące tego, kiedy to powództwo, czy wystarczy wytoczenie powództwa, czy też musi [? 00:39:12.520] dojść, ale to nie jest w tej, w tej sytuacji istotne. I też, a zatem będzie to wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2016 roku, pozycja III CZP 62/16. I to jest uchwała w składzie 7. sędziów, Rozporządzenie nr (...) Wojewody (...) z dnia 7 sierpnia 2007 roku w sprawie utworzenia (...) ograniczonych (...) w W., Dziennik Urzędowy Województwa (...) nr (...) pozycja 4276 obowiązywała do dnia wejścia w życie uchwały nr (...) Sejmik Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 roku w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...) w W., Dziennik Urzędowy Województwa (...) nr 128 pozycja 4086. I drugie orzeczenie to jest orzeczenie Sądu Najwyższego z 25 czerwca 2015 roku III CZP 34/15, Rozporządzenie Wojewody (...) nr (...) z dnia 7 sierpnia 2007 roku w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...) w W., Dziennik Urzędowy Województwa (...) z 2007 roku nr (...) pozycja 4276 nie utraciło mocy z dniem 15 listopada z 2008 roku w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 3 października 2008 roku o ustanowieniu, o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o oddziaływaniu na środowisko, Dziennik Ustaw nr 199 pozycja 1277 z późniejszymi zmianami. Czyli w tym, w tej uchwale Sąd mówi, że nawet nie utraciła [**ns** 00:41:17.420] w momencie wejścia w życie tej ustawy zmienia..., zmieniającej tą organ, który miał być podstawą do, do wydania tego, tej sfery. A zatem, może poprawne tu uzasadnienia tego wyroku z dnia 22 listopada 2016 roku, orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz sądów powszechnych zostało jednolite i konsekwentnie, zostało jednolite i konsekwentne stanowisko, że Rozporządzenie nr (...) Wojewody (...) nie utraciło mocy obowiązywania z dniem 15 listopada 2008 roku z chwilą zmiany przepisów upoważniającego, artykuł 135 ustęp 2 Ustawy o prawo ochrony środowiska dokonanej przez ustawę z dnia 3 października 2008 roku. A zatem można przyjąć, że Sąd Najwyższy przesądził, że to, skoro to Rozporządzenie nie utraciło mocy to [**ns** 00:42:31.593], to, to, to oznacza, że powodowie powinni wystąpić ze swoim żądaniem w okresie między 25 sierpnia 2007 roku a 25 sierpnia 2009 roku. Skoro powodowie w tym okresie ze swoim roszczeniem nie wystąpili, a jest to termin zawity, to swoje roszczenie utracili. Wprawdzie dnia 7 marca 2018 roku Trybunał Konstytucyjny w swoim wyroku, sygnatura akt K 2/17(S/217), Trybunał stwierdził, że artykuł 129 ustęp 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska, Dziennik Ustaw z 2017 roku pozycja 519 i tak dalej jest niezgodny z artykułem 64 ustęp 1 w związku z artykułem 31 ustęp 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis wymieniony w części pierwszej traci moc obowiązywania z upływem 12. miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. A zatem Trybunał Konstytucyjny uznał niezgodne z Konstytucją artykułu 129 ustęp 4, tym niemniej odroczył kwestię utraty mocy tego przepisu na 12 miesięcy. A zatem w dniu

orzekania ten przepis obowiązuje i mimo że jest niezgodny z K. to Sąd jest obowiązany orzekać na podstawie tego przepisu, zwłaszcza dlatego że Sąd, znaczy Trybunał Konstytucyjny zapewne celowo odroczył czas jego, jego, jego utraty. I mimo że ten przepis w zasadzie w przyszłości można przyjąć będzie uznany za nieobowiązujący, to skoro w dniu dzisiejszym obowiązuje, to w ocenie Sądu, Sąd tutaj ten przepis powinien stosować. Oczywiście Sąd również we własnym zakresie może orzekać o, znaczy może nie tyle, że orzekać, co uznawać pewne przepisy za zgodne lub niezgodne z Konstytucją i jako to brać podstawę do, do rozstrzygnięcia, tym niemniej biorąc pod uwagę to, że już bardzo wiele spraw tego typu skończyło się właśnie tego typu rozstrzygnięciem, że powództwa obywateli zostały oddalone nie ze względów merytorycznych tylko ze względu na upływ tego terminu zawitego, to w ocenie Sądu, no tutaj traktowanie różnie obywateli, tych którzy uzyskali rozstrzygnięcie przed wydaniem Trybunału Konsty..., orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, jak i tych po, byłoby, byłoby niewłaściwe. Wprawdzie, no istnieje oczywiście możliwość wznowienia postępowania, no tym niemniej Sąd uważa, że powinna, orzecznictwo powinno być jednolite. I skoro inni obywatele podobnie, w identycznych sytuacjach utracili swoje uprawnienia, to w ocenie Sądu nie byłoby sprawiedliwe, żeby tutaj powodowie takich uprawnień nie utracili. Stąd Sąd, Sąd uznał, że upłynął termin zawity i roszczenie powodów wygasło. I dlatego powództwo oddalił. Jeżeli chodzi o koszty procesu to powodowie przegrali proces w całości, jednakże Sąd w punkcie 2. nie obciążył mimo to powodów obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony pozwanej w oparciu o artykuł 102 Kodeksu postępowania cywilnego. W wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. I choć strona pozwana w swej już pierwszej odpowiedzi na pozew, to jest karta 67, to jest odpowiedź na pozew z 21 stycznia 2014 roku. Już na samym wstępie podnosiła zarzut tego terminu zawitego, tym niemniej no wówczas orzecznictwo Sądu Najwyższego nie było jednoznaczne. Pogląd, zresztą Sądu Okręgowego był odmienny niż, niż, niż Sądu Najwyższego, ale no skoro orzecznictwo Sądu Najwyższego się ukształtowało to wprawdzie Sąd nie jest związany orzeczeniem Sądu Najwyższego z jednej strony, ale z drugiej strony, no obywatele też mają prawo do jakiejś jednolitości orzecznictwa. I skoro ukształtowało się utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego to w ocenie Sądu, Sądy no raczej powinny się do tego orzecznictwa stosować, choć oczywiście takiego obowiązku, obowiązku nie mają. A zatem Sąd uznał, że ponieważ dopiero niedawno to, to orzecznictwo się wyklarowało i, i, i zostało przesądzone, że, że powodom ten upłynął termin zawity, no to Sąd uznał, że jednak mamy tutaj do czynienia ze szczególnymi okolicznościami i mimo że powodowie przegrali powództwo w całości, to tych kosztów nie powinni ponieść. Przy czym powodowie ponieśli, ponieśli koszty w wysokości 6.000 złotych wpisu plus 4.000 zaliczka na koszt jednego biegłego to jest karta 199 i opłata za drugiego biegłego karta 393. To jest łącznie 10.863,19 złotych. Natomiast jeżeli chodzi o stronę pozwaną to poniosła ona koszt zaliczki jednego biegłego akustyka, który tutaj Sąd nie omawiał, to jest 6.619,35 złotych karta 317 plus no koszty adwokackie, to jest 3.617 złotych, ponieważ powództwo zostało wytoczono w 2014 roku co Sąd tutaj bierze pod uwagę Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 2002 roku, czyli jest to po, po, pozwanemu należałaby się kwota 10.236,35 złotych, ale Sąd właśnie w oparciu o artykuł 102 tych kosztów nie zasądzał. Jeżeli chodzi o koszty poniesione przez Skarb Państwa to są to również nieopłacone koszty opinii biegłych, to jest karta 195 kwota 2.180,77 złotych, karta 366 kwota 8.579,72 złotych i karta 455 1.978,20 złotych. Czyli łącznie Skarbowi Państwa należałoby się od powodów kwota 12.738,69 złotych. Ale również Sąd biorąc pod uwagę zasady ogólne i to, że dopiero od niedawna to orzecznictwo Sądu Najwyższego ukształtowało się w kierunku tego, że powodowie powinni wystąpić z powództwem w czasie obowiązywania okresu od Rozporządzenia, w związku z tym Sąd powinien, pozostawił przejąć te koszty na rachunek Skarbu Państwa i nie obciążać powodów. A zatem Sąd łącznie nie obciążył powodów kosztem około 23.000 złotych, mimo że przegrali, przegrali sprawę biorąc pod uwagę zasady współżycia społecznego i artykuł, i artykuł 102 Kodeksu postępowania cywilnego.